

निःश्वासोच्छ्वासहृत्तापसहायान्वेषणादिकृत् ॥ १६७ ॥

यथा मम—

‘एसा कुडिलघणेन चिउरकडप्पेण तुह णिवद्धा वेणी ।

मह सहि दारइ डंसइ आअसजडिब कालउरइब हिअअं ॥’

अथ धृतिः—

ज्ञानाभीष्टागमाद्यैस्तु संपूर्णस्पृहता धृतिः ।

सौहित्यवचनोल्लाससहासप्रतिभादिकृत् ॥ १६८ ॥

यथा मम—

‘कृत्वा दीननिपीडनां निजजने बद्धा वचोविग्रहं

नैवालोच्य गरीयसीरपि चिरादामुष्मिकीर्यातनाः ।

द्रव्यौघाः परिसंचिताः खलु मया यस्याः कृते सांप्रतं

नीवाराञ्जलिनापि केवलमहो सेयं कृतार्था तनुः ॥’

अथ चपलता—

मात्सर्यद्वेषरागादेश्चापल्यं त्वनवस्थितिः ।

शिशुपालः । सत्त्वसंक्षयो बलहानिः ॥ एसा इति । ‘एसा कुडिलघणेन चिकुर-
कलापेन तव निबद्धा वेणी । मम सखि ! दारयति दशत्यायसयष्टिरिव कालोरगीव
हृदयम् ॥’ इति संस्कृतम् । स्पृहायाः समाप्तिरेव संपूर्णत्वम् ॥ बद्धा कृत्वा । आ-

१. धृतिरिति । लोभशोकभयादिजनितोपप्लवनिवारणकारणीभूतश्चित्तवृत्तिविशेषो धृतिः ॥

२. कृत्वेति । निजपूर्वावस्थां निन्दतः कस्यचिच्छानवतः कथनमेतत् । दीनानां
दुर्गतानां निपीडनामुत्कोचादिना निष्पीडनं कृत्वा, निजजने बान्धवादिभिर्यो वचोविग्रहं
वाक्कलहं बद्धा, चिरात् चिरकालिकीः गरीयसीरतितरां गुर्वीः आमुष्मिकीः पारलौकिकीरपि
यातना नानाविधनरकमोगान् नैवालोच्य, अपर्यालोच्यैवेत्यर्थः । यस्याः कृते निमित्तम्,
उपभोगार्थमित्यर्थः । मया द्रव्यौघा वित्तराशयः परिसंचिताः इतस्ततः परिभ्रम्य
एकत्रीकृताः खलु, सेयं मामकीना तनुः सांप्रतं तत्त्वज्ञानदशायां केवलं नीवाराञ्जलिना
अञ्जलिपरिमिततृणधान्येनापि कृतार्था कृतकृत्या । अहो आश्चर्यम् ॥

३. चापल्यमिति । अमर्षादिजन्यवाक्पारुष्यादिकारणीभूता चित्तवृत्तिश्चापल्यम् ।
यदाहुः—‘अमर्षप्रातिकूल्येर्ष्यारागद्वेषाश्च मत्सरः । इति यत्र विभावाः स्युरनुभावस्तु
भर्त्सनम् ॥’ वाक्पारुष्यं प्रहारश्च ताडनं वधबन्धने । तच्चापलमनालोच्य कार्यकारित्व-
मिष्यते ॥ इति ॥

१. ग-पुल्लके तु ‘वारं वारं तिरयति’—इत्युदाहरणम्. २. ‘संतोषाज्ञानशक्त्यादेर्धृतिरव्यग्रमोगकृत्’
इत्यर्थमेव ग-पुल्लके.